

Stáž v Portsmouthu díky Erasmus+

Proč jsem se rozhodla jet na stáž? Jelikož je to nová a zajímavá zkušenost, která je cenná pro studium, ale i pro život. Možnost poznat nové místo, nové lidi a kulturu jiného státu je úžasnou příležitostí, jak zjistit kde končí mé hranice. Zjistit kde jsou mé hranice je pro mě velmi důležité v tom, abych zjistila, co v životě opravdu chci a co jsem schopná zvládnout.

Má zkušenost v práci (knihovně)? Práce v knihovně byla pro mě přínosná hlavně úžasným a ochotným kolektivem, který mě do všeho postupně zasvěcoval a tím pádem jsem si to rychleji osvojila. Práce pro mě byla přínosná taky tím, že se vedoucí, kteří mě měli na starost, snažili mou práci různě obměňovat a nabízely mi stále jinou práci, abych se neotrávila jednou činností, byli mi vždy nápomocní, kdykoliv jsem potřebovala pomoc. Zjistila jsem, že práce v knihovně není nudná a stereotypní, ale že je zajímavá a z poloviny nepředvídatelná. Knihovna nabízela různé kulturní vyžití jak pro malé, tak i velké (zpívání s malými dětmi, čtení příběhů předškolákům a školákům, pletení, vyšívání, scrabble, bingo, oslava narozenin, ...). Práce v knihovně byla zajímavá a přínosná, jak po stránce zkušeností s prací na počítači, tak i po stránce kolektivní práce s anglicky hovořícím kolektivem.

(Milton Beddow Library)

(Ranní káva)

(Moje práce)

(Mentorky Wendy a Sharon)

Hostující rodina? Rodinu si nelze vybrat, ale jde si k ní najít cestu. Já měla štěstí na úplně úžasnou rodinu, která byla k nezaplacení. Byla jsem v rodině, která byla početná (Děda, máma, čtyři děti, dva pejsci a tři kočky). S touto rodinou jsem měla možnost prožít měsíc a kdybych mohla hned se vrátím. Na začátku jsem si říkala "Propána, to je ale dětí a těch zvířat!". A proč? Protože jsem si říkala "Jak může, tak početná rodina mít zájem na tom, aby měla doma další děti?" Přišla jsem na to. Rodina je jednoduše velmi přátelská, a tak jako já rádi poznávají nové lidi. Celá rodina byla velmi sportovně založená a rádi zažívají akci, a ne všední stereotyp, a právě proto se do programu na ubytování stážistů přihlásili. Měla jsem možnost se stát součástí této rodiny a jsem za tuto zkušenost velmi ráda, jelikož jsem si to představovala, jako že prostě budu mezi cizími lidmi, kteří jen budou dělat co musí a tím to skončí, ale byla jsem na omylu. Všichni se ke mně chovali jako bych byla jejich součástí, přijali mě jako svou dceru, jako svou starší sestru, jako člena rodiny. Měla jsem možnost poznat je a trávit s nimi svůj volný čas a měla jsem možnost zkusit si jací jsou lidé mimo Českou republiku. Jsou jednoduše úplně jiní, jsou přátelští, veselí, komunikativní, milý a nejsou vůbec nudní.

Já = Elisabeth, Spolužačka Šárka a rodina: Máma Claire, Emily (7), Jack (11), Molly (9), děda Jim, Harvey (14)

Mé zhodnocení? Pokud bych si mohla vybrat a dát si to celé znovu, udělám to. Možnost zkusit si žít na místě, kde nemám nikoho, koho znám a pracovat na místě, které bych si sama asi nevybrala, protože bych si řekla "Toto není práce pro mě." aniž bych to zkusila. Zkušenost k nezaplacení! Život je o tom zkoušet a poznávat nové lidi, věci, příležitosti a ne držet se máminy sukně a doufat, že jednou něco dokážu. Takže ano, zkusit si, posoudit a poté znát své hranice je to k čemu dojdete na závěr stáže.